

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, Ὑπὲρ Μαντιθέου §§6-7

A1. Ο Μαντίθεος θεωρεί την πινακίδα αναξιόπιστο στοιχείο για τους εξής λόγους:

α) υπήρχαν παραλείψεις, αφού πολλοί από όσους είχαν ομολογήσει τη συμμετοχή τους στο σώμα των ιππέων, δεν συμπεριλαμβάνονταν σε αυτήν.

β) υπήρχαν ανακρίβειες, αφού κάποιιοι που αποδεδειγμένα ήταν εκτός Αθήνας την κρίσιμη περίοδο, αναγράφονταν σε αυτήν.

γ) ήταν εύκολο σε κάποιον να διαγράψει το όνομά του.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, Κατὰ Ἐρατοσθένους §§32-33

Επισήμανση: Το συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο αναφέρεται στον αυταρχικό, βίαιο τρόπο με τον οποίο οι Τριάκοντα άσκησαν την εξουσία και συμπεριφέρθηκαν στους πολίτες. Επομένως, θα μπορούσε να αξιοποιηθεί, προκειμένου π.χ. να αξιολογηθεί η στάση του Μαντίθεου, ο οποίος – σε αντίθεση με τον Ερατοσθένη – δεν συνεργάστηκε με αυτό το καθεστώς. Επίσης, μπορεί να γίνει συσχετισμός για τη σημασία των αποδεικτικών στοιχείων σε μία δίκη με αφορμή αφενός την προσπάθεια του Μαντίθεου να παρουσιάσει ως αναξιόπιστη την πινακίδα (σανίδιον) και αφετέρου την προτροπή του Λυσία προς τους δικαστές «πρέπει να στηρίζουν την ψήφο τους στα έργα και όχι στα λόγια σου».

B4. 2-γ, 3-α, 5-δ, 6-ε, 7-β

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Διόδωρος Σικελιώτης, Βιβλιοθήκη Βιβλ. XII §§53, 1-2

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Στα χρόνια λοιπόν αυτά στη Σικελία οι Λεοντίνοι, που ήταν άποικοι των Χαλκιδέων και είχαν δεσμούς συγγένειας με τους Αθηναίους, έτυχε να δεχτούν επίθεση από τους Συρακούσιους. Και επειδή πιέζονταν από τον πόλεμο και λόγω της υπεροχής των Συρακοσίων κινδύνευαν να κυριευτούν ολοκληρωτικά, έστειλαν πρέσβεις στην Αθήνα αξιώνοντας να τους βοηθήσουν οι δημοκρατικοί το συντομότερο δυνατόν και να σώσουν την πόλη τους από τους κινδύνους. Και ήταν αρχιπρεσβευτής των

Κατά τη θητεία τους, στη Σικελία οι Λεοντίνοι, που ήταν άποικοι των Χαλκιδέων αλλά και συγγενείς των Αθηναίων, έτυχε να δεχτούν επίθεση από τους Συρακούσιους. Δεχόμενοι ισχυρές πιέσεις στον πόλεμο και κινδυνεύοντας να καταληφθούν κατά κράτος λόγω της υπεροχής των Συρακούσιων, έστειλαν πρέσβεις στην Αθήνα ζητώντας από τον δήμο να στείλει όσο πιο γρήγορα γινόταν βοήθεια και να απαλλάξει την πόλη τους από τους κινδύνους. Επικεφαλής των πρεσβευτών

απεσταλμένων ο Γοργίας ο ρήτορας, ο οποίος υπερείχε στη ρητορική ικανότητα από όλους τους ομότεχνούς του. Αυτός και πρώτος ανακάλυψε τις ρητορικές τέχνες και τόσο πολύ ξεπέρασε τους άλλους στην τέχνη της σοφιστείας, ώστε να παίρνει αμοιβή από τους μαθητές εκατό μνες. Αυτός λοιπόν όταν έφτασε στην Αθήνα και παρουσιάστηκε στην Εκκλησία του Δήμου συζήτησε με τους Αθηναίους για την προοπτική συμμαχίας και με την ξενική προφορά στην ομιλία εντυπωσίασε τους Αθηναίους, που ήταν έξυπνοι και λάτρεις του λόγου.

Μτφρ. C.H. Oldfather. 1970. Διασκευή από τα αγγλικά στα νέα ελληνικά.

ήταν ο ρήτορας Γοργίας που ξεπερνούσε κατά πολύ όλους τους συγχρόνους του σε δεινότητα λόγου. Αυτός ήταν ο πρώτος που επινόησε κανόνες της ρητορικής και ήταν τόσο ανώτερος από τους άλλους στην τέχνη της σοφιστείας, ώστε έπαιρνε αμοιβή από τους μαθητές του εκατό μνες. Αφού, λοιπόν, έφτασε στην Αθήνα και παρουσιάστηκε στον δήμο, συζήτησε με τους Αθηναίους σχετικά με τη συμμαχία και με την καινοφανή ομιλία του εξέπληξε τους Αθηναίους που είναι ευφυείς και αγαπούν τη διαλεκτική.

Μτφρ. Φιλολογική Ομάδα «Κάκτου». 1998.

Γ4.

α.

Λεοντῖνοι: είναι υποκείμενο στο ρήμα ἔτυχον.

τῶν Συρακοσίων: είναι ετερόπτωτος (ονοματικός) προσδιορισμός (γενική υποκειμενική) στο ουσιαστικό τὴν ὑπεροχὴν.

ἑαυτῶν: είναι ετερόπτωτος (ονοματικός) προσδιορισμός (γενική κτητική) στο ουσιαστικό τὴν πόλιν.

τέχνας: είναι αντικείμενο στο ρήμα ἐξεῦρε.

Οὔτος: είναι υποκείμενο στο ρήμα διελέχθη.

φιλόλογους: είναι κατηγορούμενο στο Ἀθηναίους (υποκείμενο της μετοχής ὄντας).

β.

βοηθῆσαι: Είναι αντικείμενο στη μετοχή ἀξιοῦντες (τελικό απαρέμφατο). Υποκείμενο του απαρεμφάτου: τὸν δῆμον (ετεροπροσωπία).